

GYVENIMO ŽODIS

2007 rugpjūtis

„Ištvermingai bėkime mums paskirtose lenktynėse, žiūrėdami į Jėzų“
(Žyd 12,1-2).

Krikščionys, kuriems yra parašytas laiškas Žydams, patiria savo gyvenime išmėginimų ir kančių. Kartais tiesiog praranda drąsą: kodėl nepasirinkus lengvesnio kelio, kodėl nepasidavus?

Tuo tarpu laiško autorius kviečia toliau eiti pradėtu keliu: tai sunku, reikalauja aukų, tačiau Evangelijos kelias veda į gyvenimo pilnatvę. Dar daugiau, jis ragina krikščionis bėgti ir išlikti nepajudinamiems net ir prislėgtiems kančios.

Kaip kiekvienam sportininkui, taip ir kiekvienam iš mūsų, apsisprendusiam sekti Jėzumi, norint pasiekti tikslą, reikia ištvermės, tai yra tvirtumo, sugebėjimo atsispirti, kurie gimsta iš įsitikinimo, kad Dievas yra su mumis bei iš tvirto apsisprendimo, kad norime jį pasiekti.

Bet visų pirma esame kviečiami nenukreipti žvilgsnio nuo Jėzaus, kurisėjo pirma mūsų ir kuris dabar mus veda. Išties, Jis ant kryžiaus, ypač tuomet, kai jaučiasi Tėvo apleistas, yra mums pavyzdys drąsos, ištvermingumo, sugebėjimo iškęsti: Jis sugebėjo atlaikyti išbandymą ir pavedė save į rankas Dievo, kurio apleistas jautėsi (plg. Mk 15,34).

„Ištvermingai bėkime mums paskirtose lenktynėse, žiūrėdami į Jėzų“.

Chiara Lubich dažnai kalba apie Jėzų, kuris drąsiai ir nepasiduodamas pasitinka didžiausią išbandymą: Jis yra pavyzdys mums, kaip turime bėgti ir įveikti išbandymus. Ant kryžiaus patirto apleidimo metu Jėzus prisirišė kiekvieną mūsų skausmą ar gyvenimo išbandymą.

Tegu pati Chiara parodo mums, kaip nenukreipti žvilgsnio nuo Jo.

„Esame baimės apimti? Argi apleistas ant kryžiaus Jėzus neatrodo apimtas baimės, kad Dievas jį pamiršo?“

Kai esame nusiminę ar praradę drąsą, taip pat galime žvelgti į Jėzų, kurį tą akimirka „atrodo užlieja įspūdis, kad Jo kančioje trūksta Tėvo paguodos ir atrodo, jog pristigs drąsos užbaigti savo be galo skausmingą išbandymą (...). Susiklosto aplinkybės, kurios verčia sutrikti? Patiriant tą baisų skausmą Jėzui atrodo, kad jau visiškai nebesupranta, kas jam atsitinka, nes šaukia 'Kodėl?'

(...) O kai mus užklumpa nusivylimas, patiriame traumą, užklumpa netikėta nelaimė, liga ar absurdiškos situacijos, visada galime prisiminti skausmą apleistojo Jėzaus, kuris įsmeino visus šiuos ir dar daugelį kitų išbandymų“. (*In cammino col risorto*, Citta Nuova, 1994, p.148-149.)

Mums išgyvenant bet kokį sunkumą, Jis yra šalia, pasiruošęs dalytis su mumis visais skausmais.

„Ištvermingai bėkime mums paskirtose lenktynėse, žiūrėdami į Jėzų“.

Tad kaip gyventi šiuo Žodžiu? Žiūrėdami į Jėzų ir įprasdami „savo gyvenimo išbandymuose vadinti jį vardu. Taip jam sakysime: Apleistasis Jėzau – vienatve, Apleistasis Jėzau – abejone, Apleistasis Jėzau – žaizda, Apleistasis Jėzau – išbandyme, Apleistasis Jėzau – apleidime ir t.t.

Pavadintas vardu Jis jausis atrastas ir atpažintas po kiekvieno skausmu ir atsakys mums dar didesne meile; o apkabintas mums taps: mūsų ramybe, mūsų paguoda, drąsa, pusiausvyra, sveikata, pergale. Jis bus visa ko paaikškinimas ir išeitis“ (Ten pat, p.149).

„Ištvermingai bėkime mums paskirtose lenktynėse, žiūrėdami į Jėzų“.

Taip buvo Luidžiai, kuri prieš daugelį metų rado lapelį su šio gyvenimo Žodžio komentaru. Ji pasakoja: „Netikėtai užgriuvo baisi žinia: mano 29 metų pirmagimis pateko į autoavariją ir jo padėtis labai sunki. Bėgu į ligoninę su sprogstančia širdimi. Sūnus guli ten, nejuda, nereaguoja. Puolu į neviltį. Kankinančio laukimo dienomis atsitiktinai užėinu į ligoninės koplyčią ir randu gyvenimo Žodį, kuris kviečia mane pažvelgti į apleistą Jėzų. Atidžiai jį perskaitau: taip, sakau sau, kalba būtent apie mano išbandymą ... Reanimacijos palata, jau nebeatrodo vilties, nebeatrodo kančios vieta: dabar ji - ryšys su Dievo meile. Laikydama savo sūnaus ranką, sugebu melstis už jį, mane paliekantį. Jis mirė, tačiau dar niekada nejaučiau jį esant tokį gyvą“.

Parengė Fabio Ciardi ir Gabriella Falacara

Nuo Fokoliarų judėjimo pradžios 1943 metais jo nariai stengiasi perevangelizuoti savo gyvenimą Šv. Rašto žodžiais. Gyvenimo Žodis yra sakinytis, paimtas iš mėnesio liturgijos, kurį siūloma pritaikyti savo kasdieniame gyvenime ir, kiek tai įmanoma, konkrečiais savo patyrimais pasidalyti su kitais. Verčiamas į 90 kalbų bei dialektų (iš kurių 20 vien žodiniai), per spaudą, radiją, televiziją bei internetą pasiekia keletą milijonų žmonių.

Moterų fokoliaras

Žirgo g. 1-32 10221 Vilnius

Tel. 277 71 18 – El. paštas: czflituania@post.5ci.lt

Vyrų fokoliaras

Lyglaukio g. 9B 01215 Vilnius

Tel. 215 35 05 – El. paštas: info@focolare.lt

Leidinytis skirtas Fokoliarų judėjimo Lietuvoje reikmėms